

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت دریافت درجه دکترای دندانپزشکی

موضوع:

ارزیابی میزان *Tapering* تراش پروتز ثابت در شهر قزوین

استاد راهنما

جناب آقای دکتر محمود کاظمی

استاد مشاور

جناب آقای دکتر محمد رضا امینی

نگارش

ایرج میرزائی

سید حسین ندائی ضیابری

سال تحصیلی ۸۱-۱۳۸۰

شماره پایان نامه: ۱۲۱

خلاصه

تراش دندانهای بیماران برای تهیه پروتز ثابت شامل روکش یک دندان یا بریج‌های چند واحدی از اصولی واحدی پیروی می‌نماید. یکی از این اصول تأمین گیر و مقاومت کافی پروتز در هنگام تراش است. برای اینکار حداقل تقارب لازم باید در جریان تراش دیواره‌های موازی اعمال گردد تا ضمن Seating کامل پروتز، گیر و مقاومت آن نیز کاهش نیابد.

اندازه‌گیری زاویه تقارب سطوح تراش داده شده دندان توسط دندانپزشکان و دانشجویان می‌تواند تفاوتی را آشکار نماید و یافتن علل این اختلاف و رفع آنها می‌تواند به کاهش مشکلات بیماران و افزایش طول عمر درمان‌های پروتز ثابت و در نتیجه کاهش هزینه‌های درمانی بیماران کمک نماید.

در این مطالعه زاویه تقارب دندانهای تراش خورده، در سطوح مزیدستال و باکولینگوال با استفاده از دای‌های بدست آمده از لابراتورهای طرف قرار داد دانشکده دندانپزشکی و دندانپزشکان شهر اندازه‌گیری شده عمل اندازه‌گیری با استفاده از تصویر بزرگ شد. دای به کمک دستگاه Over head امتداد سطوح مقابل هم اندازه‌گیری زاویه آنها انجام یافته. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که:

۱- زاویه تقارب ایده‌آل ۶ درجه بندرت در تراش‌های دندانپزشکان و دانشجویان مشاهده شد.

۲- متوسط زوایای تقارب برای تراش مندیولار بیش از زوایای تقارب ماگزिला بود.

۳- زوایای تقارب در سطوح تراش در کارهای دانشجویان کمتر از زاویه تراش دندانپزشکان بود.

۴- از نظر سن دندانپزشکان ایده‌آل برای تراش دندان سنین بین ۴۶-۵۰ سال می‌باشد.

۵- از نظر کارهای لابراتواری شهر تهران از نظر کارهای ارسالی زاویه تراش کمتر از کارهای شهر قزوین بود.